

Instytut Pamięci Narodowej

<https://ipn.gov.pl/pl/100-bohaterow-na-100-le/104531,Ludwik-Karwat-ur-26-sierpnia-1891-w-Krakowie-za-m-wiosna-1940-w-Charkowie-kapitan.html>
27.02.2026, 22:33

Ludwik Karwat (ur. 26 sierpnia 1891 w Krakowie, zam. wiosną 1940 w Charkowie) – kapitan saperów.

W nocy z 6/7 czerwca I batalion 13 [pp] przyszedł do m.p. Valez [Wielec]. Bitwa toczyła się aż do późnej nocy i została przez noc przerwana. Bolszewicy i oddziały I/13 pozostały naprzeciwko siebie na odległość 1000 m. Ogólnej obsady nie można było ocenić z powodu ciemności. Dodnia ledwie świtać zaczęło, por. Karwat dostał od dowódcy pułku rozkaz: karabiny maszynowe na wzgórzu na północ od Choniakowa wystawić i jak tylko dobrze widać będzie natychmiast ogień otworzyć. Por. Karwat wywiązał się ze swego zadania świetnie, zrobił napad ogniowy na okopach śpiących bolszewików – strzelał z kompanią bardzo celnie i zmusił ich do odwrotu. (...) Czynem tym uratował od strat 3 baterie artylerii i większą ilość taborów, które obozowały na odległość 1500 m. nie wiedząc o tak bliskim sąsiedztwie bolszewików. (Wniosek na odznaczenie Virtuti Militari, 13 czerwca 1920 [przyznano Krzyż Walecznych])

07.08.2020

Ukończył Państwową Szkołę Budowlaną w Poznaniu. Podczas I wojny światowej służył w armii austriackiej. W Wojsku Polskim od listopada 1918, od 1919 w 13 Pułku Piechoty. W walkach 1920 uczestniczył jako dowódca 1 kompanii karabinów maszynowych I batalionu 13 pp. Około 1922 przeszedł do rezerwy z przydziałem do 69 Pułku Piechoty. Będąc oficerem rezerwy na przełomie 1923-1924 rozpoczął służbę w Kierownictwie Rejonu Inżynierii i Saperów Pińsk (był nadetatowym oficerem 9 Pułku Saperów). W 1924 wrócił do czynnej służby wojskowej w korpusie saperów pełniąc ją m.in. w Okręgowym Szefostwie Budownictwa nr IX jako kierownik referatu, Kierownictwie Marynarki Wojennej i Inspektoracie Saperów Ministerstwa Spraw Wojskowych, gdzie wiosną 1939 będąc w rezerwie personalnej oficerów był kierownikiem budowy. W niewyjaśnionych okolicznościach dostał się do sowieckiej niewoli. Jeniec obozu w Starobielsku, pogrzebany w Piatichatkach.

Awanse: podporucznik (?), porucznik (1918), kapitan (1922).

Bibliografia

Charków. *Księga Cmentarna Polskiego Cmentarza Wojskowego*, red. W.K. Roman i J. Tucholski, Warszawa 2003, s. 214; J. Kirszak, *Armia Rezerwowa gen. Sosnkowskiego w roku 1920*, Warszawa 2013, s. 160, 247, 298, XII.

[Poprzedni Strona](#)
[Następny Strona](#)

DOW. M. S. Wojsk.

Nr. LEG. 37672

LEGITYMACJA

UPOWAŻNIAJĄCA Por.

Karwata Ludwika

DO NOSZENIA „KRZYŻA WALECZNYCH”

DOWÓDZTWO M.S. Wojsk.

Nr. LEG. 37672

LEGITYMACJA

Por. Karwał Ludwik

(ODDZIAŁ 13 p.p.) UPRAWNIONYM

JEST DO NOSZENIA „KRZYŻA WALECZ-

NYCH” Z ~~6174~~ OKUCIEM

NADANEGO M. ROZKAZEM Nr. 5704

DTWA M.S. 18/IX.21r.

Minister Spraw Wojskowych
Dyktator Armii
General Porucznik.

ZATWIERDZENIE NADANIA NASTĄPIŁO
DEKRETEM NACZELNEGO WODZA
Nr. OGŁOSZONEGO W DZIEN-
NIKU PERSONALNYM M. S. WOJSKOWYCH
Z DNIA

(PODPIS)

Ludwik Karwał - legitymacja uprawniająca do noszenia Krzyża Walecznych

Ludwik Karwat